Povestea filmului

Regatul Arendelle era un ținut fericit și plin de viață, adăpostit între munții și fiordurile din Nordul îndepărtat. Regele și regina acestei țări aveau două fete, Anna și Elsa, dar trăiau cu o teamă ascunsă. Elsa avea puteri neobișnuite: putea să iște zăpadă și gheață cu mâinile goale.

Într-o noapte, Anna o convinse pe Elsa să se strecoare amândouă în marea sală a tronului și să plăsmuiască acolo un tărâm al gheții. Dar, în timp ce se jucau, Elsa o atinse din greșeală pe Anna cu suflul înghețat al magiei sale. Fetița căzu pe dată la pământ, fără cunoștință.

Regele și regina le duseră degrabă pe fete în ținutul trolilor. Un trol bătrân și înțelept, marele Pabbie, izbuti s-o vindece pe Anna alterându-i memoria, astfel încât să nu-și mai amintească de magia Elsei. Trolul le spuse părinților că, printr-un noroc, inima fetiței nu fusese atinsă. Îi avertiză pe rege și pe regină că puterile Elsei aveau să crească.

– Frica îi va fi cel mai mare dușman! le mai spuse bătrânul trol.

Întorși în Arendelle, regele și regina închiseră porțile castelului, pentru a-și proteja fiica. În felul acesta, nimeni nu avea să descopere secretul Elsei.

Regele îi dărui niște mănuși cu care își putea înfrâna magia, dar Elsa continuă să se teamă de răul pe care îl putea face celorlalți. Începu să se ferească până și de Anna, ca să n-o rănească.

Apoi, când fetele ajunseră la vârsta adolescenței, regele și regina dispărură într-o furtună pe mare. Rămase singure, cele două surori se simțiră mai înstrăinate ca niciodată.

Elsa rămase izolată, pentru că doar așa își putea controla puterile. Însă porțile castelului nu puteau rămâne ferecate pentru totdeauna. În ziua încoronării ei ca regină, locuitorii din tot regatul fură invitați la ceremonie.

Anna era fericită că putea în sfârșit să cunoască oameni noi. Imediat ce păși în afara castelului, prințesa îl întâlni pe prințul Hans din Insulele de la Miazăzi. Cei doi se îndrăgostiră într-o clipă.

La balul încoronării, Hans o ceru pe Anna de soție. Fata acceptă, așa că îndrăgostiții se grăbiră să-i ceară binecuvântarea Elsei.

Elsa nici nu voia să audă. Nu putea consimți la căsătoria Annei cu un prinț pe care abia îl cunoscuse.

Anna fu uluită de reacția surorii sale.

–De ce mă respingi mereu? De ce anume îți e teamă? strigă ea.

Cele două surori se luară la ceartă, iar Elsa își pierdu controlul. Din palme îi țâșniră fulgere înghețate și toți locuitorii din Arendelle aflară secretul reginei.

Îngrozită că ar putea răni pe cineva, Elsa fugi din palat, în munți.

Acolo, fără să se mai teamă pentru viața altora, Elsa își dezlănțui puterile magice. În vârtejul unui viscol, ea își clădi un splendid palat de gheață și își schimbă înfățișarea.

Între timp, zăpada și înghețul puseră stăpânire pe Arendelle. Anna înțelese de ce se ferise Elsa de ea atâția ani, așa că îl lăsă pe Hans la palat și plecă să-și caute sora.

Prințesa urcă spre vârful muntelui, dar, în pădure, își pierdu calul. Din fericire, îi întâlni pe Kristoff, un culegător de gheață, și pe renul lui Sven. Cei doi se învoiră s-o ajute s-o găsească pe Elsa.

Când ajunseră pe creastă, Anna și Kristoff descoperiră peisajele mirifice de gheață create de puterile Elsei și întâlniră un om de zăpadă viu.

– Bună, eu sunt Olaf! se prezentă el.

Anna ghici că acesta fusese creat de Elsa și îl rugă să-i îndrume spre sora ei, pentru a o convinge să readucă vara în Arendelle. Olaf era îndrăgostit de vară, așa că primi bucuros să-i însoțească pe Anna, pe Kristoff și pe Sven până la palatul Elsei.

Când ajunseră la palatul de gheață, Anna îi povesti Elsei despre iarna nesfârșită care înghețase ținutul Arendelle.

– Dar tu poți să-l dezgheți, îi spuse ea surorii sale.

Însă Elsa nu știa cum să facă asta.

– Nu pot! strigă ea nemaiputând să se stăpânească.

Pe neașteptate, o săgeată de gheață străbătu sala și o lovi pe Anna drept în piept!

Kristoff se repezi s-o ajute.

– Cred că ar fi mai bine să plecăm, spuse el.

După ce coborâră de pe munte, Kristoff observă că părul fetei începuse să albească. Știa că prietenii lui trolii ar fi putut s-o ajute.

De cum ajunseră, marele Pabbie observă că Anna era rănită.

– Sora ta ți-a pus în inimă un ciob înghețat, îi spuse el prințesei. Dacă nu-l înlături, te va transforma pentru totdeauna în stană de gheață.

Bătrânul trol îi încurajă spunându-le că un gest de iubire adevărată putea topi chiar și o inimă înghețată.

Anna știa că Hans era marea ei dragoste. Poate că sărutul lui ar fi putut s-o salveze. Cei patru porniră în mare grabă înapoi spre Arendelle.

Dar Hans nu mai era. Plecase s-o caute pe Anna imediat după ce calul ei se întorsese singur la castel.

Hans și oamenii lui ajunseră și ei la palatul de gheață al Elsei. Când soldații o atacară, regina încercă să se apere. Dar apoi unul dintre ei ridică o arbaletă și o îndreptă către regină. Hans împinse arma la o parte cu un gest fulgerător, iar săgeata lovi un candelabru. Acesta o atinse în cădere pe Elsa și o lăsă fără cunoștință pe podea.

Oamenii lui Hans o duseră pe regină în Arendelle și o întemnițară în castelul părinților ei.

La marginea regatului, Anna, Kristoff, Olaf și Sven se grăbeau să coboare de pe munte. Prințesa era tot mai slăbită cu fiecare clipă. Kristoff era foarte îngrijorat.

La porțile cetății, tânărul o lăsă pe fată în grija servitoarelor de la palat. O îndrăgise pe Anna, dar știa că Hans, marea ei dragoste, era cel care o putea vindeca.

Anna îl găsi pe Hans în biblioteca palatului și îi povesti că doar sărutul lui o mai putea salva, dar prințul refuză s-o ajute. Tânărul îi dezvălui cum se prefăcuse c-o iubește doar ca să poată pune stăpânire pe Arendelle.

Stinse apoi focul din cămin și o lăsă pe Anna să înghețe.

În temniță, Elsa nu se putea gândi decât la evadarea din Arendelle. Doar așa îi putea apăra pe oameni de puterile ei. În cele din urmă, se înverșună îndeajuns de tare, încât înghețe temnița și izbuti să iasă de acolo.

Singură, încuiată în bibliotecă, tânăra prințesă își dădu seama cât fusese de necugetată. Încercând să găsească dragostea, se condamnase pe ea, dar și pe Elsa, la o soartă cumplită.

Tocmai când prințesa își pierduse orice speranță, în biblioteca palatului apăru Olaf. Omul de zăpadă aprinse focul, fără teamă că acesta l-ar putea topi.

– Pentru unii oameni merită să te topești, o liniști el.

Apoi se uită pe fereastră și îl zări pe Kristoff întorcându-se. Privindu-l, omul de zăpadă înțelese că tânărul era adevărata iubire care o putea salva pe prințesă.

Olaf o ajută pe Anna să iasă din palat, și fata îl văzu pe Kristoff pe celălalt mal al fiordului înghețat. Dacă ar fi putut să ajungă la el la timp, ar fi fost salvată!

Dar tânăra prințesă îl zări apoi pe Hans pregătindu-se s-o lovească pe Elsa cu sabia. Cu ultimele puteri, Anna se aruncă în fața surorii sale. Sabia lui Hans coborî asupra ei exact în clipa când trupul i se transformă într-o stană de gheață.

Elsa își îmbrățișă sora împietrită.

– Of, Anna! strigă ea, izbucnind în lacrimi.

Și atunci se petrecu un lucru miraculos: prințesa începu să se topească!

– Un gest de iubire adevărată va topi până și o inimă înghețată, spuse Olaf, dându-și seama ce se petrecuse.

– Desigur, dragostea! strigă Elsa uitându-se la Anna. Asta era!

Elsa descoperise secretul care o putea ajuta să-și controleze magia: doar iubirea putea aduce vara înapoi.

Uluit, Hans o privi pe Anna revenind la viață.

– Cum se poate? șopti el. Inima ta era înghețată!

– Singura inimă înghețată de aici este a ta, îi răspunse Anna și-l trânti la pământ cu o singură lovitură de pumn.

Îndată ce apele fiordului se unduiră din nou, regatul reveni la viața de dinainte. Dar acum porțile castelului erau deschise pentru toată lumea. Și, astfel, după multă vreme, Arendelle redeveni un tărâm fericit.

Petrecere în pijama

"Psssst! Elsa! șopti Anna înghiontind-o ușor pe sora ei. Trezește-te!

– Du-te în patul tău, Anna! mormăi Elsa amețită de somn.

– Nu pot să dorm, insistă Anna. Vrei să facem o petrecere în pijama? o întrebă ea zâmbind strengărește.